Rok. I. Sierpień, 1883. Nr. 2.

ECHO
TRZECIEGO ZAKONU
Św. O. Franciszka.

Wychodzi w zeszytach miesięcznie i kosztuje rocznie:

w Krakowie 50 centów;
z przesyłką do Austryji 65 centów, i Niemiec
1 m. 50 fen.

Pojedynczy zeszyt w Krakowie 5 cent.,
z przesyłką 7 ct. = 14 fen.

Redaktor: Ks. LEON, Kapucyn.
Wydawca: Dr. Władysław Miłkowski.

REDAKCYJA i ADMINISTRACYJA
w KSIĘGARNI KATOLICKIEJ
Dra Władysława Miłkowskiego w Krakowie.

SPIS RZECZY.

W zeszłym numerze naszego pisemka podaliśmy Encyklikę Ojca św. o Tercyjarstwie, zachęcającą do garnięcia się pod błogosławiony sztandar św. Franciszka. Dziś podajemy niezmiernéj wagi dokument dla Tercyjarzów: nowe pismo tegoż Ojca świętego, nadające nową regułę dla członków Trzeciego Zakonu.

Konstytucyja Reguły Franciszkanów Trzeciego Zakonu t. z. świeckich,

nadana przez Ojca św. Leona XIII.

LEON BISKUP,

SŁUGA SŁUG BOŻYCH.

Najmiłosierniejszy Syn Boży, nadając ludziom prawa, których jednak jarzmo lekkie a ciężar słodki, zaopatrzył zarazem wszelkie ich potrzeby tak doczesne, jak i tyczące się zbawienia i ustanowił Kościół, swą Oblubienicę dziedziczką nie tylko swéj władzy ale i miłosierdzia — aby dobrodziejstwa, tak obficie rozlane przez Niego, były udzielane wiecznémi czasy tém samém uczuciem mi-

łości. — To téż, jak w czynach i naukach Pana Jezusa, w całém Jego życiu jaśniała słodka mądrość i niczem niewzruszona dobroć, tak we wszystkich ustanowieniach Chrześcijaństwa spostrzegamy zadziwiającą pobłażliwość i słodycz, bo i w tém Kościół okazuje podobieństwo do Boga, który jest samą miłością.

Otóż działanie prawdziwie wyłączne téj miłości macierzyńskiej naszego Kościoła jest: zastósowywać mądrze ustawy, o ile możności, do czasu i obyczajów — a zachować zarazem swą najwyższą władzę, sprawiedliwą w przepisach i wymaganiach. To nawyknienie do miłości i mądrości pozwala Kościołowi łączyć nieomylność zupełną i wieczną nauki, z roztropną rozmaitością karności.

Stosując nasz rozum do tych zasad, w pełnieniu rządów papieskich, uważamy za obowiązek rozpatrywać się we wszystkiém, rozważać wszystko sprawiedliwie według ducha czasu, aby nikt nie znalazł trudności w wykonywaniu cnót pożytecznych.

Obecnie zdawało się nam dobrém wziąć pod rozwagę Regułę Towarzystwa Franciszkanów Trzeciego Zakonu nazwanych Świeckich i rozstrzygnąć starannie: czy byłaby potrzeba zaprowadzić zmianę w ustawach — z przyczyny różnicy czasu.

Zalecaliśmy gorąco ten świetny zakon Patryjarchy Franciszka św. w Encyklice *Auspicato*, wydanéj 17 września z. r.

Wydaliśmy ją w chęci i celu szczególnym przypomnienia, o ile możności, duszom, zasługę życia świątobliwego chrześcijańskiego. Bo główne źródła nieszczęść, obarczających świat i grożące niebezpieczeństwa, pochodzą z zaniedbania cnót chrześcijańskich, — warunkiem zaś — by było ludziom możebném ukoić piérwsze, a usunąć drugie, jest jak najprędszy powrót tak ogółu, jak pojedyńczych osób, do Chrystusa Pana.

Wszystkie reguły franciszkańskie opiérają się na przestrzeganiu przepisów Chrystusa Jezusa. Święty Założyciel Zakonów miał na celu, by Chrześcijanie staranniéj te przepisy w swém życiu zachowywali. I zaiste: dwie piérwsze reguły Franciszkańskie oparte na karności cnót wielkich, mają cel doskonalszy — prawdziwie nadludzki; — ale one przeznaczone są darem szczególnym tylko dla małéj liczby osób, to jest tych, którym łaska Boża pozwoliła dążyć do świątobliwości ewangielicznéj z gorliwością prawdziwie szczególną.

Natomiast Trzeci Zakon jest ustanowiony dla ogółu; a jego potęga w przywróceniu obyczajów czystych, nieskazitelnych, prawdziwie religijnych, okazała się już w dawnych czasach i następnych.

Czynimy dzięki Bogu, Sprawcy i Podporze dobrych rad, że uszy ludu chrześciańskiego nie zamknęły się na nasze przestrogi; bo z licznych krajów donoszą nam o postępie w nabożeństwie do św. Franciszka z Asyżu, i wzrastającéj liczbie pragnących być przyjętémi do towarzystwa Trzeciego Zakonu. — Aby więc wzmocnić to uniesienie, obróciliśmy naszą myśl na powody, mogące je wstrzymywać lub przeszkodzić.

Najprzód zauważyliśmy, że reguła Trzeciego Zakonu, zatwierdzona przez naszego poprzednika Mikołaja IV. w konstytucyi apostolskiéj *Supra Montem* z 18 sierpnia 1289 nie odpowiada w zupełności duchowi czasu, ani obyczajom, w których żyjemy. A więc ponieważ obowiązki przepisane nié mogłyby być wykonywane bez trudności i pracy nadzwyczajnéj, trzeba było, na prośby Stowarzyszonych, uwalniać od niektórych przepisów większéj wagi — co jednak (łatwo zrozumiéć) czyni się z uszczerbkiem karności powszechnéj.

Były jeszcze w tém towarzystwie inne powody, zwracające naszą uwagę. Nasi poprzednicy, papieże Rzymscy, w najwyższéj swéj łaskawości, z jaką przyjęli Zakon Trzeciéj reguły, od piérwszéj chwili jego istnienia, udzielali członkom Towarzystwa odpustów dość znacznych, na zmazanie winy

ich grzechów. Liczba tych łask z czasem bardzo się zawikłała i był to przedmiot częstych sporów i roztrząsań: aby poznać powody udzielanych odpustów papieskich z jakich przyczyn i w jakich czasach były nadawane.

Nie był to brak przezorności Stolicy Apostolskiej w chęci urządzenia — i dlatego papież Benedykt XIV. w swej konstytucyi *Ad Romanum Pontificem* z 15 marca 1751 chciał położyć koniec tym niepewnościom dawnym, lecz nasunęły się inne, liczniejsze.

Owóż: rozważanie tych niedogodności przyprowadziło nas do wyznaczenia ze św. Kongregacyi odpustów niektórych Kardynałów, aby spisali, zebrali uważnie reguły dawne Tercyjarzów, rozpatrzyli się w nadawanych odpustach i przywilejach (o których będzie wzmianka w komentarzu) aby wydali sąd ścisły i zdali nam sprawę z tego, co uznają za słuszne zachować lub zmienić w warunkach czasu. Sprawa była prowadzona według naszych rozkazów i Kardynałowie przedstawili nam, by nagiąć i zastosować prawa dawniejsze do zwyczajów życia obecnego, zmieniając niektóre rozdziały. Co się zaś tyczy odpustów, aby nie było już żadnych możebnych wahań i dla uniknienia działania nieprawnego, umyślili, że, na wzór

Benedykta XIV, uczynimy mądrze i użytecznie znosząc wszelkie dotąd nadawane odpusty, jakby ich wcale nie było, a nadając zupełnie inne.

A więc dla dobra i pożytku przyszłości, na większą chwałę Boga, zachęcenie do pobożności i gorliwości w cnotach, odnawiamy i uświęcamy władzą naszą apostolską obecnym listem Regułę Trzeciego Zakonu Franciszkańską — nie zmieniamy charakteru Zakonu, który owszem zachowujemy w jego zupełności i tożsamości. Prócz tego chcemy i nakazujemy, aby członkowie towarzystwa używali odpuszczenia grzéchów i przywilejów, oznaczonych w załączonym spisie — znosząc inne wszelkie dawne odpusty i przywileje kiedykolwiek i w jakichkolwiek razach nadawane przez Stolicę apostolską.

Reguła Franciszkanów Trzeciego Zakonu, zwanych Świeckiémi.

ROZDZIAŁ I.

O przyjęciu, nowicyjacie i profesyi.

§ 1. Nie wolno jest przyjmować Członka Towarzystwa, nié mającego lat 14tu. Warunki żądane są: dobre obyczaje, dobry charakter, a szczególniéj dokładność w za-

chowaniu religii katolickiéj i posłuszeństwo doświadczone Kościołowi rzymskiemu i Stolicy apostolskiéj.

§ 2. Kobiéty zamężne nié mogą być przyjmowane do Towarzystwa bez zezwolenia małżonków; co jednak może być pominięte w nadzwyczajnym razie, za wiedzą i zezwoleniem księdza przewodnika i sędziego sumienia osoby.

§ 3. Członkowie Towarzystwa mają nosić mały szkaplérzyk i pas ze sznura, przepisany rozporządzeniem, pod utratą przywilejów i praw Towarzystwa.

§ 4. Mężczyzni lub kobiéty, wchodzący do Zakonu Reguły Trzeciéj mają czynić przez rok nowicyjat, potém profesyją według reguły, przyrzekając uroczyście szanowanie praw Boskich i posłuszeństwo Kościołowi; w razie przestąpienia warunków profesyi mają wykonać naznaczone przez ustanowioną władzę zadośćuczynienie.

ROZDZIAŁ II.

Reguła życia.

§ 1. Członkowie Towarzystwa mają unikać elegancyi zbytecznéj, lecz odpowiednią do stanu swojego zachować w ubraniu skromność.

§ 2. Powinni się wstrzymywać z najwięk-

szą przezornością od uczęszczania na przedstawienia teatralne, a nawet unikać licznych zgromadzeń, chociaż przyzwoitych i pozwolonych.

§ 3. Zachować mają skromność w jedzeniu i piciu, a przed i po każdém pożywieniu mają wzywać Boga z pobożnością i wdzięcznością.

§ 4. Mają zachować post przed świętem N. P. Maryi Niepokalanie poczętéj i św. Franciszka. Chwalebném zaś bardzo będzie, gdy według karności dawnych Tercyjarzów będą pościć piątki i środy.

§ 5. Należący do Zakonu mają się spowiadać przynajmniej raz w miesiąc i komunikować.

§ 6. Tercyjarze stanu duchownego, odmawiający co dzień psalmy, nie mają innych obowiązkowych modlitw. Świeccy, nie odprawiający modlitw kapłańskich ani Oficyjum do N. Panny Maryi, powinni odmawiać codzień 12 razy modlitwę Pańską, pozdrowienie anielskie i Chwała Ojcu i t d. wyjąwszy ciężkiej choroby.

§ 7. Członkowie Towarzystwa, zamożni, mają zawczasu czynić swój testament.

§ 8. W życiu codziennèm Stowarzyszeni mają starać się świécić dobrym przykładem drugim, oddawać się ćwiczeniom pobożności i dobrym uczynkom. Nie pozwolą trzymać

w swoim domu ani pism publicznych ani książek gorszących i zakażą podwładnym swoim czytania takowych.

§ 9. Obcowanie z innémi osobami ma być uprzejme, pełne miłości bliźniego; tercyjarze starać się mają uśmiérzać niezgody wszędzie, według możności.

§ 10. Nié mają nigdy przysięgać, chyba w nadzwyczajnéj potrzebie. Unikać mają szpetnych wyrazów i żartów. Czyniąc rachunek sumienia wieczór, uważać mają dobrze czy w tém nie wykroczyli i błąd naprawić szczérą pokutą.

§ 11. Jeżeli mogą przy swych obowiązkach, powinni codzień słuchać Ofiary Mszy św. i mają się zbiérać na zgromadzenie miesięczne, wyznaczone przez prefekta.

§ 12. Będą czynić składki pieniężne według swéj możności, ku pomocy biédnym stowarzyszonym, szczególniéj chorym, lub téż na służbę Bożą.

§ 13. Przełożony ma odwiédzać Stowarzyszonych chorych, lub posyłać do nich kogoś, dla dopełnienia obowiązku miłości bliźniego. W przypadku ciężkiéj choroby ma się starać, by chory wcześnie był zaopatrzony na drogę wieczności.

§ 14. Na nabożeństwie za duszę zmarłego Członka Towarzystwa, powinni znajdować się Stowarzyszeni i odmówić na jéj inten-

cyją jednę cząstkę Różańca Sgo (ustanowionego przez Sgo Dominika). Kapłani przy odprawianiu Mszy św. i świeccy, o ile mogą, mają komunikować z intencyją uproszenia wiecznego spoczynku dla zmarłego Brata.

ROZDZIAŁ III.

Urzędy, Wizytacyje i Reguła sama.

§ 1. Urzęda i powinności będą nadawane na zgromadzeniach towarzystwa, raz na trzy lata. Nie można usuwać się od obowiązków bez słusznéj przyczyny, ani ich wykonywać nieregularnie.

§ 2. Kurator zwany także Wizytatorem, ma się starannie dowiadywać, czy reguła jest dobrze zachowywaną. Powinien więc odwiédzać według mieszkania członków towarzystwa co rok, a nawet częściéj, jeżeli tego potrzeba; ma zwoływać zgromadzenia na których mają być obecni przełożony i członkowie. Jeżeli wizytator przypomina towarzyszowi jego powinność czy to napomnieniem czy rozkazem, a nawet nadaniem kary zbawiennéj, powinno się to przyjąć ze skromnością i nie odrzucać zadośćuczynienia.

§ 3. Wizytatorowie mają być wybiérani albo z piérwszego zakonu Franciszkanów, albo z trzeciéj Reguły. Naznaczać ich będą kustoszowie czyli gwardyjanowie, jeżeli będą o to

proszeni. Tercyjarz świecki nie może pełnić obowiązków wizytatora.

§ 4. Stowarzyszeni nieposłuszni lub popełniający wykroczenia będą napominani trzy razy, poczém niepoprawni wyłączeni zostaną z zakonu.

§ 5. Uchybienia przeciw regule nie mają być uważane za grzechy, wyjąwszy odnoszących się do praw Boskich lub Kościelnych.

§ 6. Jeżeli przyczyna ważna i słuszna przeszkadza Stowarzyszonemu zachowywać rozporządzeń téj reguły, może być uwolniony od niéj i pozwoloném jest zmienić dla niego ten rozdział, —z pewną jednak przezornością. Prefekci Franciszkańscy piérwszego lub Trzeciego Zakonu i wizytatorowie wyżéj pomienieni mają do tego władzę.

Spis Odpustów i Przywilejów.

ROZDZIAŁ I.

Odpusty Zupełne.

Wszyscy Tercyjarze, tak mężczyzni jak kobiéty, wyspowiadawszy się według zwyczaju chrześcijańskiego i przyjąwszy Najświętszy Sakrament, mogą dostąpić odpustu zupełnego w dniach i warunkach następujących:

1. W dzień przystąpienia do nowicyjatu.
2. W dzień piérwszéj profesyi Zakonu.

3. W dzień zebrania się Tercyjarzów czyli konferencyi miesięcznéj, jeżeli odwiedzą kościół lub kaplicę jakąkolwiek i tam modlić się będą za Kościół święty.

4. Czwartego października, to jest w rocznicę narodzin św. Franciszka; 12 sierpnia w święto św. Klary; 2go sierpnia w dzień Matki Boskiéj Anielskiéj w kościołach Jéj czci poświęconych, i każdego dnia, gdy się obchodzą rocznice świętych w kościołach, gdzie zaprowadzone jest Tercyjarstwo, jeżeli odwiedzą kościoły w duchu pobożności i pomodlą się za Kościół Sty.

5. Raz w miesiąc, w dzień przez siebie obrany, pod warunkiem odwiedzenia pobożnie kościoła lub kaplicy publicznéj i pomodlenia się tam za Najwyższego Pasterza.

6. Każdym razem, gdy w celu udoskonalenia się, udadzą się (przez 8 dni następujących po sobie) na rekolekcyje dla poświęcenia się rozmyślaniom pobożnym.

7. W godzinę śmierci, gdy będą wzywać świętego Imienia Jezusa, lub myślą, jeżeli mówić nie będą mogli. Będą korzystać z téj saméj łaski, jeżeli, nie mogąc się spowiadać ani komunikować, wzbudzą sobie żal serdeczny za grzechy.

8. Dwa razy w rok otrzymają błogosławieństwo papieskie, gdy się na intencyją Najwyższego Pasterza modlić będą. Pod tym

warunkiem, otrzymają jeszcze tak zwaną absolucyją czyli odpuszczenie w dniach następujących: 1) W dzień Narodzenia Pańskiego, 2) W uroczystość Zmartwychwstania Zbawiciela, 3) W dzień Zielonych Świątek, 4) W dzień Serca Jezusowego, 5) W uroczystość Niepokalanego Poczęcia N. Maryi Panny, 6) W dzień Sgo Józefa Oblubieńca Panny Maryi, 7) Siedmnastego września w dzień św. Stygmatów Sgo Franciszka, 8) 25go sierpnia w dzień Śgo Ludwika, króla Francyi. patrona Bractwa Trzeciego Zakonu, 9) 19go listopada, w święto Stéj Elżbiéty, królowéj Węgierskiéj.

9. Raz w miesiąc, gdy odmówią 5 razy: Ojcze nasz. Zdrowaś i Chwała Ojcu i t.d. na intencyją Kościoła, przydawszy jeden paciérz za Ojca Sgo, otrzymają takiż sam odpust, jakby zwiédzali Stacyje Rzymskie lub odwiédzali z pobożnością Porcyjunculę lub w Komposteli świątynię Śgo Jakóba, apostoła.

10. W dnie, w których oznaczone są stacyje Rzymskim mszałem, jeżeli odwiédzą kościół, gdzie zaprowadzone Towarzystwo, i tam modlić się będą za Kościół Śty; będą uczestniczyć oraz w tych dniach we wszystkich przywilejach, udzielanych mieszkańcom Rzymu, lub osobom tam się znajdującym.

ROZDZIAŁ II.
Odpusty cząstkowe.

1. Wszyscy Tercyjarze, tak mężczyźni jak kobiety, odwiedzający kościół, gdzie zaprowadzony Trzeci Zakon i tam się modlący za Kościół Sty w dzień świętych Blizn Sgo Franciszka, lub w dzień Sgo Ludwika, króla Francyi, Stéj Elżbiéty, królowéj Portugalskiéj Stéj Elżbiéty Węgierskiéj, Stéj Małgorzaty z Kortony, lub w którykolwiek dzień, według własnéj woli, zaaprobowany przez Przełożonego, otrzymają odpust 7miu lat i tyluż kwadragen.

2. Każdą razą, gdy są obecni na Mszy Stéj lub inném nabożeństwie, albo na zgromadzeniu publiczném lub prywatném Towarzystwa, gdy dadzą przytułek ubogim, gdy uśmierzą kłótnię, gdy są obecni na procesyi, gdy towarzyszą N. Sakramentowi, lub, nié mogąc tego uczynić, odmówią Ojcze nasz i Zdrowaś Maryja raz tylko; ile razy odmówią pięć razy modlitwę Pańską i Pozdrowienie Anielskie na intencyją Kościoła, lub za dusze zmarłych Zgromadzenia; gdy towarzyszą zwłokom umarłego; gdy naprowadzą na drogę obowiązków bliźniego; gdy kogo nauczą zasad religii lub innych rzeczy, potrzebnych do zbawienia; lub uczynią jakie inne dzieło miłości chrześcijańskiéj.

Za każdy z pomienionych uczynków dostąpią odpustu 300 dni.

Tercyjarze mogą, jeżeli chcą, ofiarować wszystkie odpusty, tak zupełne jak cząstkowe, za dusze w czyścu zostające.

ROZDZIAŁ III.

Przywileje.

1. Kapłani, należący do Trzeciego Zakonu, mają, gdziekolwiek odprawiają Mszę Stą, przywilej w trzech dniach jakichkolwiek w tygodniu, odprawić Mszę świętą z odpustem za dusze w Czyścu cierpiące, jeżeli nie mają pozwolenia podobnego przywileju na inny dzień.

2. Gdy tacy kapłani odprawiają Mszą Stą za Tercyjarzów zmarłych, wszędzie i zawsze ołtarz dla nich jest uprzywilejowany.

Chcemy nakoniec, aby każdy warunek i wszystkie razem, tak jak są zadekretowane, zostały wiecznie ustalone, zatwierdzone i przysądzone, pomimo wszystkich konstytucyj, listów apostolskich, statutów, zwyczajów, przywilejów i innych reguł tak nam, jako też kancelaryi apostolskiej i wszystkim innym rzeczom przeciwnym. Nie wolno nikomu zgwałcić pod żadną formą, ani w żadnej części naszych listów apostolskich. Lecz gdyby kto miał śmiałość nastawać na

nie w jakimkolwiek rodzaju, niech wié — że ściągnie na siebie gniew Boga wszechmogącego i świętych apostołów Piotrai Pawła.

Dano w Rzymie u św. Piotra, roku Wcielania Pańskiego 1883. 30 maja—pontyfikatu naszego roku szóstego.

Wyjaśnienie szczegółowe tej reguły podawać będziemy czytelnikom już w najbliższych numerach „Echa“.

Patronka na sierpień:

Św. Klara z Montefalko, Tercyjarka.

Na górze, niedaleko Assyżu, w dyjecezyi Spoletańskiej, leży miasteczko Montefalko, w którym przyszła na świat św. Klara, w roku 1286.

Rodzice jéj byli zamożnémi mieszczaninami, oboje wielkiéj pobożności. Mieli kilkoro dziatek, wychowali je bogobojnie; ze wszystkich doczekali się pociechy, ale największéj ze świętéj naszéj, która wielu cnotami i szczególnémi darami niebieskiémi zajaśniała w Kościele Bożym.

W owych czasach Tercyjarstwo święte O. Franciszka już było rozpowszechnione. Należały do niego pobożniejsze osoby wszelkiego stanu, płci i wieku, gdyż reguła tego błogosławionego stowarzyszenia właśnie dla osób na świecie żyjących, a pragnących dążyć do doskonałości chrześcijań-

skiéj ułożoną została. Niektóre jednak dusze, czujące w sobie powołanie do życia bogomyślnego, przyjąwszy regułę III. zakonu, uchylały się od świata, osiadały na miejscach samotnych, pustelniczych.

Do takich należała starsza siostra Klary, Joanna, która świątobliwem życiem jaśniała, a po śmierci za błogosławioną powszechnie uznaną została.

Oprócz Joanny, miała Klara młodszą siostrę, imieniem Teodorucia, która po krótkiéj chorobie umarła.

Zasmucona tą stratą i boleścią rodziców, opłakujących najmłodsze swoje dziecko, Klara udała się do pustelni Joanny dla znalezienia tam pociechy we wspólnéj modlitwie i rozmowie o rzeczach duchownych.

Od wczesnych lat z upragnieniem oczekiwała chwili, w któréj dozwoli jéj Pan Jezus zostać siostrą III. zakonu i zamieszkać w samotni św. Damijana; — i codziennie w długich modlitwach przed ulubionym ołtarzem Matki Bożéj, w kościele parafijalnym błagała Jéj — żeby jeśli to nie przeciwne woli Bożéj, chwilę tego jéj szczęścia przyśpieszyć raczyła. Wkrótce téż wysłuchaną została.

Przydarzyło się, że w tym czasie Biskup, zwiédzający swą dyjecezyją, przybył do Montefalko. Mieszkańcy przyjęli Pastérza

z czcią należną; a gdy wyżsi dostojnicy kościelni i świeccy złożyli mu swoje uszanowanie, dozwolił, aby i Tercyjarki z okolicy Montefalko pezedstawione mu zostały. Z kolei więc i Joanna z towarzyszką swoją przedstawiły się Biskupowi, prosząc pokornie o błogosławieństwo, co uczyniła i nasza święta, uprosiwszy siostrę, żeby ją ze sobą wzięła.

Biskupem spoletańskim był wtedy Tomasz Angeli, prałat świątobliwy, a przeto i gorliwy krzewiciel w swéj dyjecezyi trzeciego zakonu św. Franciszka.

Przy końcu posłuchania zwrócił swą uwagę na powierzchnowność i skromne ułożenie młodéj dziéweczki, którą ze sobą miały. że spytał ją z wielką dobrocią, czy i ona myśli zostać Tercyjarką.

Na te słowa Klara z rozrzewnieniem padła do nóg Biskupa, nié mogąc i słowa wymówić—lecz Joanna oświadczyła mu, że jest jéj siostrą rodzoną. i że już teraz pragnie z niémi się połączyć, ale zdaje im się, iż wiek jéj tak młody jést do tego przeszkodą.

Wtedy Biskup wdał się z nią w dłuższą rozmowę, badając jéj ducha, i tak był z odpowiedzi zadowolony, a nawet zachwycony szczególnémi łaskami, że uznał, iż może niezwłocznie zostać Tercyjaką. Co więcéj:

zdawał się przewidywać w Klarze wielką służebnicę Bożą, i chcąc uświetnić jéj wstąpienie do tercyjarstwa, oświadczył, iż ją sam zawiezie do pustelni, i tę ich samotnię pobłogosławi.

Nazajutrz więc Klara, otrzymawszy pozwolenie i błogosławieństwo rodziców, przyjęta została do towarzystwa panien, które w zachowaniu III. reguły św. O. Franciszka życie klasztorne prowadziły.

Widząc się u celu swoich najwyższych pragnień ofiarowania całkowicie Bogu, usiłowała z podwójną gorliwością stać się godną téj łaski, i w serdecznéj modlitwie prosiła Pana Jezusa, aby jéj wskazał, w jakich cnotach ma się ćwiczyć. — Z natchnienia Ducha świętego uczyniła następujące postanowienia:

Ażeby zawsze miéć myśl podniesioną do Boga; żeby umartwiać swe oczy; aby we wszystkiém być posłuszną przełożonéj, i ściśle przestrzegać milczenia; wystrzegać się nawet małych przewinień i umartwiać swe ciało.

Było to więc streszczenie wszystkich skutecznych środków, niezbędnyeh na drodze życia wewnętrznego, do czynienia na niéj coraz większych postępów i ścisłego jednoczenia się duszy z Panem Bogiem. Dotąd jednak nie stanowiły one zgromadze-

nia, mającego stałe ustawy; nie czyniły uroczystych ślubów zakonnych i nie prowadziły życia ściśle wspólnego, stąd też pozbawione były tych wszystkich ułatwień, zasług, jakie są właściwe zakonom ustalonym, przez Kościół kanonicznie zatwierdzonym i licznémi przywilejami obdarzonym. Wszystkie bardzo pragnęły, żeby jich zgromadzenie stało się takiém; lecz, w pokorze swéj, nie śmiały się tego u władzy duchownéj domagać, tylko gorąco modliły się o to, polecając te życzenia szczególnéj opiece Matki Przenajświętszéj.

Pan Bóg pobudził kilku duchownych z Montefalko i niektóre znakomitsze, pobożniejsze osoby z okolicy, do przedstawienia Biskupowi, żeby Tercyjarki z pustelni św. Katarzyny mogły przyjąć jaką regułę zakonną i zamienić się w klasztor. Biskup przychylił się do tego żądania najłaskawiéj, i rad był przyjść im w pomoc. Sam zjechał do Montefalko i wybrał dla nich regułę św. Augustyna, któréj trzymało się podówczas najwięcéj zakonów żeńskich, bo zakonnice klauzurowe reguły św. O. Franciszka, Klaryski, jako niedawno powstałe, nie były jeszcze ostatecznie ustalone. Pustelnia więc przy kościołku św. Katarzyny zamieniła się na klasztór P.P. Augustyjanek, kanonicznie erygowany.

Przełożoną została bł. Joanna, lecz ją P. Jezus powołał do nieba w rok niespełna potém, zanim mogła wprowadzić sposób życia, właściwy zakonnicom klasztornym.

Po śmierci jéj, jednogłośnie wybraną została na przełożoną Klara, i na nią spadł niełatwy obowiązek dokonania dzieła, przez siostrę zaledwie zaczętego,

W młodym wieku, zostawszy córką św. O. Franciszka, w jego szkole, jako Tercyjarka wyćwiczona, do ścisłego zachowania reguły św. Augustyna przydała i ducha patryjarchy Asyskiego, Serafinem ziemskim przezwanego. Sama z takiego, jakby dwoistego źródła czerpiąc prawidła doskonałości i w niéj wyższych stopni dostępując i siostry zakonne témiż drogami prowadziła, obydwóch tych świętych zakonodawców nie tracąc nigdy z oczu i równe miejsce dając im w swém sercu, do śmierci zachowywała regułę trzeciego zakonu i nosiła zawsze habit tercyjarski.

Pomiędzy wielu cnotami, miała szczególne nabożeństwo do Trójcy Przenajświętszéj i Męki Boskiego Zbawiciela. Pan Bóg obdarzył ją łaską czynienia cudów, darem proroctwa i częstémi objawieniami.

W ciągu jednak tego czasu, gdy ta wielka służebnica Pańska tylu wzniosłémi jaśniała darami, dusza jéj często pogrążona była

w uciskach, utrapienich i niepokojach, którémi spodobało się Panu oczyszczać ją ostatecznie.

W kościele klasztornym, za jéj staraniem wzniesiony był ołtarz Matki Bożéj, przed którym zwykle długie godziny spędzała na kornéj modlitwie, gdy wewnętrznych doznawała niepokojów. Aż nareszcie, po jedenastoletniéj takiéj próbie, nadeszła chwila, w któréj od tego uwolnioną być miała na zawsze; znikają wszystkie pokusy, obawy, utrapienia, umysł jéj ogarnia światło niebieskie, a serce jéj zaléwa pociecha, od któréj wpada w długie zachwycenie. Widzi całą Mękę Pańską, ze wszystkiémi szczegółami, pojmuje ich znaczenie i przejmuje się niémi ledwie że nie do tego stopnia, co św. O. Franciszek, gdy na górze Alwernii otrzymał cudowne znamiona ukrzyżowanego Pana naszego. W końcu staje przed nią Pan Jezus, trzymając krzyż na ramieniu i dotknąwszy nim jéj serca oświadcza, że w niém pozostawia wyraźne znaki narzędzi, którémi Go męczono, chcąc odtąd w sposób tak szczególny ciągle, przebywać w jéj sercu.

I od téj pory życie Klary było jakby tylko pozornie ziemskiém, bo dusza jéj ze stanu zachwycenia już prawie nie wycho-

działa, chociaż potém żyła jeszcze lat dziewięć.

Wiarogodne zeznania osób, do procesu jéj beatyfikacyi wzywanych, oświadczyły, że zachwycenia jéj od téj chwili bywały już codzienne. Wreszcie, zaopatrzona na drogę wieczności świętémi Sakramentami, zawołała w zachwycie: „Najsłodszy Jezu! co za wielką nagrodę dajesz tym, którzy Ci wiernie służą“: ostatnie zaś jéj słowa były: „Córki moje i najdroższe siostry! idę z tego świata do Ojca, którego łasce polecam was. Zostańcie z Bogiem“. Wzniosła oczy w górę, ręce złożyła jak do modlitwy i jéj czysta dusza przeniosła się z ciała do nieba dnia 17 sierpnia roku 1368, w 40 roku życia.

Ponieważ kilka razy wspominała za życia o widzeniu, w którym Pan Jezus zapowiedział zostawienie w jéj sercu znaków Męki swojéj, z rozporządzenia duchownéj i świeckiéj władzy serce jéj rostworzone zostało. I w istocie, znaleziono w niém cudownie i najdokładniéj wyrobione wszystkie znaki Męki Pańskiéj!

Święte jéj ciało spoczywa w kościele P.P. Augustyjanek w Montefalko. Serce zaś, w osobnym złotym relikwijarzu zachowane, po dziś dzień oglądać tam można.

Ojciec święty Leon XIII roku Pańskiego 1881 wpisał Ją w poczet świętych.

Módlmy się.

Boże! któryś błogosławioną dziewicę Twoję Klarę uświetniając, w sercu jej Męki Twojéj tajemnice ponowił, spraw, prosimy, abyśmy za jéj wstawieniem się i przykładem, tak gorycze Męki Twojéj rozpamiętywali, żebyśmy słodyczy chwały Twojéj zażywać wysłużyli sobie. Który z Bogiem Ojcem i Duchem św. żyjesz i królujesz Bóg po wszystkie wieki wieków. Amen.

Odpusty zupełne,

nadane wiecznémi czasy w kościele Braci Mniejszych św. O. Franciszka.

Sierpień.

2 sierpnia N. Maryi P. Anielskiéj (Porcyjunkula).
12 „ św. Klary z Assyżu, panny.
16 „ św. Rocha, wyznawcy.
19 „ św. Ludwika, biskupa wyznawcy.
25 „ św. Ludwika, króla francuzkiego.

Kroniczka.

Dnia 22 kwietnia oraz 3 maja r. b. na Górnym Szląsku w parafii i w miasteczku Kieferstädtel, pod Gliwicami, O. Krescenty, kapłan Zgromadzenia OO. Kapucynów krakowskich, na misyi św., po przygotowawczych naukach, oblókł następujące osoby w sukienkę tercyjarską:

1. Paweł Dziedziuch, imię zakonne Augustyn.
2. Emilija Dziedziuch, im. z. Maryja.
3. Anna Dziedziuch, im. z. Teresa.
4. Maryja Dziedziuch, im. z. Cecylija.
5. Rudolf Jarosik, im. z. Ignacy.
6. Jan Rajchel, im. z. Józef.
7. Józef Dziuba, im. z. Franciszek.
8. Franciszek Faber, im. z. Tomasz.
9. Maryja Faber, im. z. Klara.
10. Wiktoryja Bednarz, im. z. Katarzyna.
11. Joanna Forajter, im. z. Barbara.
12. Józefa Forajter, im. z. Teresa.
13. Józefa Paździor, im. z. Barbara.
14. Franciszka Paluta, im. z. Józefa.
15. Joanna Czekala, im. z. Katarzyna.
16. Barbara Fik, im. z. Magdalena.
17. Joanna Roczeń, im. z. Maryja.
18. Łucyja Wajchold, im. z. Klara.
19. Antonina Smuda, im. z. Klara.
20. Jan Dziuba, im. z. Franciszek.
21. Józefa Klita, im. z. Maryja.
22. Rozalija Cyron, im. z. Marya.
23. Karol Cyron, im. z. Maryja.
24. Piotr Okraczek, im. z. Alojzy.
25. Antoni Pirchula, im. z. Mikołaj.
26. Alojzy Tomaszewski, im. z. Ludwik.
27. Robert Mronez, im. z. Józef.
28. Joanna Tomaszewska, im. z. Elżbiéta.
29. Maryja Wilczek, im. z. Agnieszka.

30. Jan Kijas, im. z. Józef.
31. Ida Kijas. im. z. Klara.
32. Józef Laszczak, im. z. Ignacy.
33. Pulcheryja Laszczak, im. z. Kunegunda.
34. Robert Kija, im. z. Bernard.
35. Katarzyna Oleś, im. z. Joanna.
36. Łucyja Foit, im. z. Anna.
37. Rozalija Faber, im. z. Bronisława.
38. Florentyna Rychter, im. z. Franciszka.
39. Paulina Buchwald, im. z. Maryja.
40. Karol Kühn, im. z. Franciszek.
41. Jan Fik, im. z. Józef.
42. Joanna Kühn, im. z. Franciszka.
43. Maryja Kuta, im. z. Anna.
44. Maryja Bejnach, im. z. Jadwiga.
45. Anna Mittas, im. z. Aniela.
46. Tomasz Rückert, im. z. Franciszek.
47. Edward Mittas, im. z. Franciszek.
48. Maryja Kuta, im. z. Barbara.
49. Dorota Drózd, im. z. Franciszka.
50. Jan Drózd, im. z. Antoni.
51. Florentyna Kucharczyk, im. z. Barbara.
52. Paweł Roczeń, im. z. Józef.
53. Cecylija Achtelig, im. z. Franciszka.
54. Maryja Bańka, im. z. Barbara.
55. Marta Plochke, im. z. Cecylija.
56. Jan Laszak, im. z. Feliks
57. Marcyjan Buchwald, im. z. Franciszek.
58. Maryjanna Langer, im. z. Elżbieta.
59. Maryja Czech, im. z. Teresa.
60, Paulina Roczeń, im. z. Katarzyna.
61. Eufemija Latoś, im. z. Jadwiga.
62. Anzelma Czech, im. z. Agnieszka.
63. Jan Banin, im. z. Franciszek.
64. Maryja Banin, im. z. Katarzyna.
65. Zofija Kramarz, im. Feliksa.
66. Leopold Folwarczny, im. z. Józef.
67. Maryja Folwarczna, im. z. Klara.

68. Maryja Brelka, im. z. Elżbiéta.
69. Anna Brelka, im. z. Maryja.
70. Walewska Witowska, im. z. Magdalena.
71, Paweł Folwarczny, im. z. Alojzy.
72. Agnieszka Foit, im. z. Karolina.
73. Konstancyja Mroncz im. z. Agnieszka.
74. Józefa Urbanek, im. z. Eranciszka.
75. Maryja Dryzdek, im. z. Agnieszka.
76. Józefa Ganszczyk, im. z. Katarzyna.
77. Anna Drózd, im. z. Józefa.
78. Józef Wieczorek, im. z. Franciszek.
79. Józef Paździor, im. z. Franciszek.
80. Teodor Laszczuk, im. z. Franciszek.
81. Józef Franik, im. z. Jakób.
82. Joanna Wieczorek, im. z. Kłara.
83. Maryjanna Drózd, im. z. Józefa.
84. Matylda Wieczorek, im. z. Barbara.
85. Franciszka Polaczek, im. z. Klara.
86. Franciszka Klusek, im. z. Brygida.
87. Maryja Bandura, im. z. Franciszka.
88. Franciszka Langier, im. z. Zofija.
89. Paulina Syndor, im. z. Weronika.
90. Alojzy Gęszczyk, im. z. Franciszek.
91. August Kijas, im. z. Józef.
92. Jan Kuberek, im. z. Antoni.
93. Maryja Kuberek, im. z. Weronika.
94. Maryja Staneczek, im. z. Anna.
95. Zuzanna Laszczuk, im. z. Anna.
96. Józefa Pach, im. z. Franciszka.
97. Józefa Matysek, im. z. Franciszka.
98. Maryjanna Staneczek, im. z. Joanna.
99. Anna Polaczek, im. z. Agnieszka.
100. Teresa Werr, im. z. Elżbiéta.
101. August Kijas, im. z. Józef.
102. Małgorzata Staś, im. z. Monika.
103. Alojza Auditor, im. z. Elżbiéta.
104. Anna Tenczer, im. z. Jadwiga.
105. Anastazyja Kocur, im. z. Jadwiga.

106. Józefa Złotoś, im. z. Joanna.
107. Wiktoryja Matysik, im. z. Jadwiga.
108. Joanna Debala, im. z. Franciszek.
109. Antonina Brelka, im. z. Katarzyna.
110. Franciszka Bryłka, im. z. Florentyna.
111. Zofija Laszczuk, im. z. Maryja.
112. Antoni Czech, im. z. Franciszek.
113. Franciszka Szyma, im. z. Maryja.
114. Józefa Folwarczna, im. z. Franciszka.
115. Teofil Laszczuk, im z. Józef.
116. Jan Kocur, im. z. Józef.
117. Jan Kocur, im. z. Franciszek.
118. Zofija Saperling, im. z. Klara.
119. Albert Rasek, im. z. Aleksander.
120. Katarzyna Rasek, im. z. Weronika.
121. Agnieszka Czech, im. z. Franciszka.
122. Joanna Kurtz, im. z. Franciszka.
123. Agnieszka Klein, im. z. Anna.
124. Augustyna Kobielska, im. z. Agnicszka.
125. Anna Drózd, im. z. Franciszka.
126. Józéf Franik, im. z. Franciszek.
127. Maryjanna Franik, im. z. Franciszka.
128. Jadwiga Rückert, im. z. Agnieszka.
129. Amalia Szatka, im. z. Klara.
130. Maryjanna Rückert, im. z Jadwiga.
131. Józefa Jaskółka, im. z. Zuzanna.
132. Józefa Roczeń, im. z. Franciszka.
133. Józef Szyndler, im. z. Antoni.
134. Magdalena Szyndler, im. z. Józefa.
135. Maryja Faszer, im. z. Paulina.
136. Florentyna Morawiec, im. z. Brygida

Po odbytych rekolekcyjach w dniach 12, 13, 14 i 15 maja r. b, w klasztorze W.W. Sióstr Miłosierdzia św. Wincentego a Paulo w Zachodnich Prusach, w mieście Chełmnie, niżéj wymienione Siostry III Zakonu św. Ojca Franciszka Serafickiego, uczyniwszy profesyją Reguły III. zostały przy-

jęte pod dozór WW. O.O. Kapucynów krakowskich na Ich własne prośby przez Wgo O. Krescentego, kapłana tegoż zgromadzenia.

Główną przełożoną i dyrektorką została W. Siostra Maryja Szubert.

1. Dukat Anna, imię zakonne Weronika.
2. Wiśniewska Franciszka, im. z. Aniela.
3. Błażejewicz Wiktoryja, im. z. Katarzyna.
4. Stanowik Anna, im. z. Rozalija.
5. Borowska Julija, im. z Łucyja.
6. Kurkowska Anna, im. z. Klara.
7. Landt Amalija, im. z. Agnieszka.
8. Mackiewicz Franciszka, im. z. Izabella.
9. Ziółkowska Agnieszka, im. z. Weronika.
10. Dębińska Katarzyna, im. z. Elżbieta.
11. Radzimska Maryjanna, im. z. Franciszka.
12. Krupecka Rozalija, im. z. Elżbiéta.
13. Witkowska Maryjanna, im. z. Antonina.
14. Zielińska Maryjanna, im. z. Katarzyna.
15. Marciszewska Katarzyna, im. z. Aniela.
16. Szubryczyńska Teresa, im. z. Elżbiéta.
17. Grajewska Wiktoryja, im. z. Katarzyna.
18. Lewandowska Józefa, im. z. Franciszka.
19. Zacheja Dorota, im. z. Barbara.
20. Mackiewicz Julijanna, im. z. Maryjanna.
21. Ulatowska Franciszka, im. z. Weronika.
22. Brzezińska Anna, im. z. Agata.
23. Sorgot Katarzyna, im. z. Józefa.
24. Pszczółkowska Ewa, im. z. Klara.
25. Pęczewska Agata, im. z. Weronika.
26. Ciszewska Agnieszka, im. z. Katarzyna.
27. Borkowska Zuzanna, im. z. Franciszka.
28. Januszewska Barbara, im. z. Agnieszka.
29. Wilczewska Julija, im. z. Agnieszka.
30. Ignatowska Maryjanna, im. z. Barbara.
31. Tomaszewska Maryjanna, im. z. Elżbiéta.
32. Plebanowska Franciszka, im. z. Weronika.
33. Wysocka Paulina im. z. Petronella.

34. Gwadziejewska Maryjanna, im. z. Agata.
35. Z Zukierskich Ludwika Śrubka, im. z. Antonina.
36. Nejnatka Maryjanna, im. z. Józefa.
37. Jerke Franciszka, im. z. Maryjanna.
38. Ciszewska Franciszka, im z. Magdalena.
39. Łudzińska Barbara, im. z. Łucyja.
40. Sarnecka Małgorzata, im. z. Giertruda.
41. Jakubowska Paulina, im. z. Klara.
42. Kumke Maryjanna, im. z. Katarzyna.
43 Rydlewska Józefa jest tylko w Pasku.
44. Cieszyńska Maryjanna, im. z. Anna.
45. Pawierska Maryjanna, im. z. Franciszka.
46. Malecka Józefa, im. z. Antonina.
47. Szpandowska Zuzanna, im. z. Salomea.
48. Bulińska Wiktoryja, im. z. Małgorzata.
49. Chmielewska Anna, im. z. Klara.
50. Kipper Anna, im. z. Koleta.
51. Urdnowska Joanna, im. z. Klara.
52. Jozbowska Zuzanna, im. z. Weronika.
53. Żegatowska Maryjanna, im. z. Wiktoryja.
54. Laskowska Paulina, im. z. Magdalena.
55. Chrzanowska Anna, im. z. Marta.
56. Więckowska Anna, im. z. Barbara.
57. Piotrowicz Franciszka, im. z. Józefa.
58. Jasińska Franciszka, im. z. Elżbiéta.
59. Borczyńska Elżbiéta, im. z. Małgorzata.
60. Wiśniewska Katarzyna, im. z. Agnieszka.
61. Greńska Elżbiéta, im. z. Małgorzata.
62. Piwkowska Anna, im. z. Urszula.
63. Strammel Katarzyna, im. z. Franciszka.
64. Sałdecka Maryjanna, im. z. Kunegunda.
65. Krogulewska Katarzyna, im. z. Dominika.
66. Koleczka Agnieszka, im. z. Łucyja.
67. Romanowska Franciszka, im. z. Klara.
68. Mijewska Maryjanna, im. z. Elżbiéta.
69. Osińska Franciszka, im. z. Anastazyja.
70. Pizkowska Anna, im. z. Franciszka.
71. Marchlik Antonina, im. z. Magdalena.

72. Guzińska Anna, im. z. Klara.
73. Sarnowska Marcyjanna, im. z. Barbara.
74. Błażkiewicz Franciszka, im. z. Zofija.
75. Lewandowska Maryjanna, im. z. Katarzyna.
76. Wolschläger Maryjanna, im. z. Magdalena.
77. Krause Maryjanna I., im. z. Anna.
78. Bulewicz Maryjanna, im. z. Tekla.
79. Zaremska Anastazyja, im. z. Maryjanna.
80. Grzywaczewska Konstancyja, im. z. Klara.
81. Zielińska Julijanna, im. z. Katarzyna.
82. Schmidt Ewa, im. z. Anna.
83. Szymańska Maryjanna, im. z. Koleta.
84. Kobuchowska Katarzyna, im. z. Franciszka.
85. Łożyńska Julijanna, im. z. Klara.
86. Ostrowska Maryanna I., im. z. Magdalena.
87. Krause Maryjanna II, im. z. Józefa.
88. Domachowska Wiktoryja, im. z. Anastazyja.
89. Z Krzywdzińskich Walerya Zastępowska, im. z. Agata.
90. Słupska Rozalija, im. z. Franciszka.
91. Kluczyńska Dorota, im. z. Katarzyna.
92. Zwoleńska Marcyjanna, im. z. Anna.
93. Tomaszewska Agnieszka, im. z. Salomea.
94. Schmidt Joanna, im. z. Magdalena.
95. Dulińska Maryjanna, im. z. Józefa.
96. Robaszewska Julijanna, im. z. Magdalena.
97. Seynert Maryjanna. im. z. Anna.
98. Amtmańska Anna, im. z. Rozalija.
99. Karczewska Otylija, im. z. Barbara.
100. Ostrowska Maryjanna II., im. z. Helena.
101. Bremer Magdalena, im. z. Maryanna.
102. Pełkowska Katarzyna, im. z Weronika.
103. Lipińska Rozalija, im. z. Maryjanna.
104. Śrubka Waleryja, im. z. Weronika.
105. Wędkowska Maryjanna, im. z. Cecylija.
106 Malinowska Apolonija, im. z. Ewa.
107. Wroniecka Katarzyna.
108. Kępińska Julijanna.

109. Wróblewska Maryjanna.
110. Kedrowska Anna.
111. Lewandowska Franciszka.
112. Krajewska Anna.
113. Scherke Maryjanna.
114. Kruczyńska Anna.
115. Benke Elżbiéta.

Nekrologija.

Piszą nam z Chełmna (Prusy Zachoduie): „Jedna z naszych Tercyjarek, która odbyła gorliwie rekollekcyje z nami, śp. Anna Stanowik, przyjęta do Zakonu dnia 4 lipca 1865, uczyniła profesyją dnia 19 października 1866, — po przyjęciu ŚŚ. Sakramentów, przeszła do lepszego żywota, dnia 21 czerwca 1883. Duszę jéj polecamy świętym modlitwom Zgromadzeń Św. Ojca Franciszka.

N. 2591.
Imprimi permittitur.
E Curia Eppli Cracoviensi.
Cracoviae 17 Augusti 1883.
Absente Illmo ac Rmo Dno
Loci Ordinario
Scipio V. G.

Z Drukarni Związkowej w Krakowie 1883.

KALENDARZYK TERCYJARSKI.

SIERPIEŃ.

1. B. Archanioł Szkot, Kapucyn 1606.
2. Świeto Porcyjunkuli, czyli N. M. P: Anielskiej. Odpust zupełny.
3. B. Jeremijasz, kapł., Tercyjarz, wielki czciciel N. P. M.
4. B. Franciszek Sicho, Tercyjarz 1350 na górze ś. Maryi.
5. B. Donna małżonka B. Lukezyjusza, oboje najpiérwsi od św. O. Franciszka do zakonu pzyjeci.
6. B. Rychard, Biskup w Umbryi.
7. B. Agatango, Kapucyn Męczennik w Etyjopii 1638.
8. B. Kasyjan z Nanty, Męczennik w Etyjopii 1638.
9. Pobożna Magdalena, księżniczka Polska, Sanguszko.
10. Wielebna Maryja, Tercyjarka.
11. Święto Cierniowéj korony Zbawiciela.
12. Święto ś. Klary z Assyżu, panny. Odpust zupełny.
13. B. Katarzyna wdowa, Tercyjarka 1594 w Ulmecie.
14. B. Eufemija Rodriguez, wdowa, Terc. 1560 w Wiar.
15. Wielebny Ludwik de Monte, kapłan, patron od głodu.
16. Święto ś. Rocha, patrona od morowego powietrza.
17. B. Maryja, wdowa Tercyjarka 1449 Xeres.
18. Święto B. Klary, panny Tercyjarki z góry w Falko.
19. Święto ś. Ludwika, Biskupa, królewicza Sycylii. Odpust zupełny.
20. B. Piotra Colle, Tercyjarza 1221 w Etruryi.
21. B. Karol I, król Sycylijski, Ojciec ś. Ludwika, Bisk.
22. B. Antoni z Etyjopii, kapucyn 1561, w Kamani.
23. B. Jan z Urbinu 1425, Terc., modlitwą swą chorym zdrowie przywracał.
24. B. Joanna Tercyjarka 1259 r. umarłe dziecko wskrzesiła.
25. Święto ś. Ludwika IX, króla francuskiego. Odpust zupełny dla Tercyjarzów.
26. B. Dulcyna, wdowa Tercyjarka.
27. B. Franciszek, kaznodzieja zwany, Tercyjarz we Florencyi.
28. B. Nikolucyjusz Terc. 1290 w Syjenie, opiekun sierot.
29. B. Beatrycza, siostra św. Klary.
30. Świątobliwa Joanna Falk, Tercyjarka.
31. B. Bonawentura w Spolecie, Tercyjarka.

W DRUKARNI ZWIĄZKOWÉJ w KRAKOWIE
pod zarządem A. Szyjewskiego.